

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Ingvard Jensen*): Jeg finder ikke nogen Anledning til at dvæle udførligt ved dette Lovforslag. Det er ret enkel, og man kan snart blive paa det rene med det Standpunkt, man vil indtage til Forslaget. I Fjor indtog dette Ting det Standpunkt at stemme for Lovforslaget, og dette er da ogsaa i fuldstændig Overensstemmelse med, hvad vi i vor Lovgivning tidligere have fastholdt. I de Love, vi i de senere Aar have gennemført her vedrørende Post-, Telegraf- og Jernbanevæsen, have vi ordnet Forholdet saaledes, at Kvinder have lige Adgang med Mænd til Bestillinger indenfor disse Etater. Hvis man derfor her vedtager Lovforslaget, er det i Overensstemmelse med vort tidligere Standpunkt. Naar det ligegyldende Forslag i Fjor strandede i Landstinget, har jeg det Indtryk, at det ikke var, fordi Landstinget var imod selve Forslaget, men fordi de mente, at det var for enkel. Man ønskede i Landstinget at give Lovforslaget et større Omfang og mulig drage nogle ligestillede Virksomheder ind derunder og derved aabne Kvinderne større Adgang end hidtil til forskellige Virksomheder. Det Udvalg, som blev nedsat oppe i Landstinget, forlangte nogle Oplysninger, som formodentlig nu siden den Tid ere tilvebragte. Jeg haaber da paa, at dette Lovforslag maaske ikke blot vil gaa igennem i den Skikkelse, hvori det her foreligger, men at det ogsaa vil faa en Form, som er endnu mere tiltalende og langt mere omfattende end den, hvori Forslaget foreligger her. Efter den Stilling, Tinget tog i forrige Samling til Lovforslaget, finder jeg ikke Anledning til videre at udtale mig om Sagen, men anbefaler Forslaget til samme Behandling, som det fik her i Fjor.

Birek: Det ærede Medlem, der nu satte sig, har Uret i at tro, at Landstinget ikke gennemførte Forslaget i Fjor, fordi man ønskede at udvide det. Landstinget har ikke paa nogen Maade udtalt noget positivt Ønske i denne Retning, men Landstinget ansaa — hvad jeg ogsaa holder for rigtig — dette Punkt for et almindeligt Principspørgsmaal, hvorved det skal afgøres, ikke blot om Kvinder skulle have Ad-

gang til at blive Fuldmægtige i Statistisk Bureau, men ogsaa om de skulle have Adgang til at blive Fuldmægtige i kongelige Kontorer i øvrigt. Denne Sag har netop — hvad Landstinget ogsaa i Fjor med Rette paapegede — en langt videre Bærelse end blot med Hensyn til Statistisk Bureau. Den har nemlig den Bærelse, om overhovedet Kvinder egne sig til de i Virkeligheden ret overordnede Embeder, som Fuldmægtigembeder i Centraladministrationen nu en Gang ere. Thi der er jo i og for sig ingen Grund — og der maa jeg meget beklage det ærede Medlems Stilling — til at gøre Statistisk Bureau til en Prøveklud eller til at mene, at det skulde kræve ringere Kræfter end de øvrige kongelige Kontorer. De Herrer maa nemlig huske paa, at det at være kongelig Fuldmægtig er en god og stor Stilling. Ganske vist er deres Løn og Rang ret beskedne, men ikke desto mindre er deres Indflydelse meget stor, idet de have en meget stor administrativ Beføjelse over store Grene af Forvaltningen. Derfor er det en Nødvendighed, at kongelige Fuldmægtige ere virkelig dygtige Mennesker, der fuldt ud ere deres Stilling voksne. Det Spørgsmaal maa derfor undersøges her — ellers mener jeg, at Loven ikke bør gaa igennem — om det overhovedet er forsvarligt at gøre Kvinder til kongelige Fuldmægtige i Ministerierne, inden man svarer paa det Særsørgsmaal, hvorvidt Statistisk Bureau er det rette Sted til at begynde med. Der kunde ogsaa være en almindelig Tvivl om, hvorvidt Kvinder just egne sig til disse overordnede Stillinger. En Ting er det, at de som Assistenten ved det mere manuelle og mekaniske Arbejde kunne gøre god Fyldest, og et andet, hvorvidt de have Evner til at administrere store og vigtige Sager, og om de overhovedet have den personlige Upartiskhed, som er nødvendig for at være overordnet. Jeg skal i Modsetning til det ærede Medlem henstille ikke til Tinget, men til det ærede Medlem selv at foreslaa, at denne Sag gaar i Udvalg. Netop naar Sagen er saa vigtig, og naar det ærede Medlem selv indser, at det er et Principspørgsmaal, der skal løses, synes jeg, at det vilde være meget mere værdigt for det høje Ting selv i Tide at undersøge Sagen og ikke sende den op i Landstinget med